

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Засідання клубу для неповнолітніх
“ТИ ЗНАЄШ, ЩО ТИ — ЛЮДИНА!
(До Дня захисту прав дітей)

1. Звучить пісня *“Добрий вечір вам”* (А. Канич).

— Добрий вечір вам! —
Линуть чарівні слова —
І земля бринить вже, як у цвіті,
Сонцем надій,
Ширих побажань і мрій,
Бо любов'ю ці слова зігріті.

Приспів:

Добрий вечір вам,
Ширий вам уклін
І вінок пісень — в кожний дім,
Ми зерно добра сієм золоте,
Щастя й доля хай завжди цвіте,
На всі роки.
Щастя й доля хай завжди цвіте!

Із глибин віків
З чистих б'є джерел той спів,
Десь впаде він легкою росою,
Десь дощем густим —
Теплим, щедрим, проливним,
Освіжить усе навкруг собою.

Приспів.

Хай дзвенять слова:
— Друзі, добрий вечір вам!
І зірничі усмішок засвітять.
Всій землі добра,
Миру, щастя і тепла
Сонця і надій — усьому світу!

Приспів.

2.

Сказав мудрець:
“Живи, добро звершай!
Та нагород за це не вимагай.
Лише в добро і вищу правду віра
Людину відрізня від мавпи й звіра.

- Хай оживає істина стара —
Людина починається з добра!”
3. Ти знаєш, що ти — людина?
Ти знаєш про це, чи ні?
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні.

Більше тебе не буде,
Завтра на цій землі
Інші ходитимуть люди,
Інші кохатимуть люди —
Добрі, ласкаві і злі.

Сьогодні усе для тебе —
Озера, гаї, степи.
І жити спішити треба,
Кохати спішити треба —
Гляди ж, не проспи!

Бо ти на землі — людина,
І хочеш того, чи ні, —
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні.

(В. Симоненко)

4. Людина живе лише один раз, і так хочеться залишити добрий слід на згадку про себе. І щоб не сталося у кожного з вас у житті, завжди пам’ятайте, що ви живите на планеті Земля і носите ім’я ЛЮДИНА.

5. Ви ще дуже молоді, але... Людина від самого народження отримує певні життєві уроки. Найболючіше, коли думаєш, що можеш покласти на людину, а вона тебе зрадить. На землі йде велика боротьба і не тільки з ворогами, а й, перш за все, із самим собою.

6. Ніколи не звинувачуйте когось у тому, що вас погано виховали. Ви самі повинні з максимальною силою застосувати самоаналіз, самовиховання, самоконтроль і самоосвіту. Цей шлях важкий і тернистий, але ви молоді і зможете все подолати. І ось тоді у вашому серці навіки оселяться найсвятіші людські почуття — любов, доброта, прощення. А їх не купити за жодні гроші.

7. Як твориться добро?

Добро твориться просто — ні за так.
Так, як цвіте і опадає мак,
Як немарно в'ється і сміється пташка,
Як трудиться мурашка-горопашка.

(І. Драч)

8. Як часто ми зриваємо квітку, не задумуючись над тим, що завдаємо їй болю. Як легко зранити серце одним необережним словом. То ж будьмо добрими і чуйними, лагідними і щирими, бо саме внутрішня краса прикрашає людину. І тільки людина наділена цими благородними рисами.

9. Робіть добро,
Відгукуйтеся участю своєю
На крик зазивний і безмовне SOS
Людини, птаха, навіть деревця.
Робіть добро,
Не ждіть від цього слави,
Не ждіть багатства, знань чи похвали...
Робіть добро
Непоказно, буденно,
Це принесе найвищу з нагород —
Ні з чим не порівнянне відчуття,
Що ти живеш не марно на цім світі.
(В. Крищенко)

10. Забудьмо образи й незгоди. Відкріймо навстіж
Своє серце і душу для друзів, близьких і рідних.
Життя таке прекрасне і таке коротке,
Поспішайте творити добро на землі.

11. Звичайно, один в полі не воїн. Людина багата своїми друзями, людьми, які з душею ставляться один до одного. Ми вдячні долі і Богу за те, що у нашому житті є люди, котрі обдаровують нас теплом, любов'ю і щирістю. Це наші батьки, рідні.

12. Звучить пісня “Родина”.

13. Бути людиною — не дуже просто,
Бути людиною — геройство в наші дні.
Устати й крикнути з трибуни, із помосту:
О, люди, залишайтеся людьми!

14. У кожного з нас є друзі. Той, хто позбавлений дружнього спілкування, не може бути по-справжньому щасливим. Люди завжди сприймали самотність як нещастя. Самотність у дитинстві, юності, молодості — це справжня трагедія.

15.

Самотність

Часто я самотній, ніби Крузо,
Виглядаю із-за обрію кораблів,
І думка безпорадно грузне
В клейкім баговинні слів.
На своєму дикому острові
В шкірянці з убитих надій
Штрикаю небо очима гострими:
— Де ти, П'ятнице, мій? —
Залпи відчаю рвуться з горла,
Гуркотять у байдужу даль:
Пошли мені, Боже, хоч ворога,
Коли друга послати жаль!

(В. Симоненко)

16.

Не відвертайсь, не зв'язуй серце в клунок,
Підстав шоку, як вчить Письмо Святе,
І часом ти дістанеш поцілунок
Від ворога коханого за те.

(Г. Черінь)

17. Якщо ти ще не досяг чогось значного в житті й тебе не знають тисячі твоїх співвітчизників — не засмучуйся. Бо коли в тебе є бодай один справжній друг і коли ти сам є вірним другом, коли ти любиш людей і маєш шире, відкрите до спілкування серце — ти справжня людина, гідна любові і поваги.

Дружба — це надзвичайна цінність.

Друзі — це благо для людини.

18. Звучить “Пісня для тебе”.

Сл. М. Ткача,
муз. П. Майбороди

Літа за літами — за обрій крильми,
За обрій з дитинства злітаємо ми,
Та як би не кликав, не звав виднокруг:
На довгій дорозі,
Як віра в тривозі,
Потрібен товариш і друг.

Приспів:

Без неба нема висоти.
Дороги єднають мости.
І радість — не радість без друга,
Як пройдений шлях без мети.

За втомленим літом — холодна зима:
Бентежному серцю спокою нема;
Як часом заб'ється у тихій журбі
Усе, що зробили,
Навік полюбили,
Згадаєш, як сни голубі.

Приспів.

І сонце, як перше, зійде молоде,
На наші дороги тепло покладе,
І хтось, може, скаже: ми йшли недарма,
У щасті і в тузі
Були з нами друзі,
А кращої долі нема.

Приспів.

19. Нехай не виє самотина,
Як лютий пес за ворітьми.
Скажи крізь муки — я людина!
Скажи крізь горе: я з людьми!
(М. Рильський)

20. 2006 рік проголошено роком прав дитини.
На сцену виходить 10 дітей і зачитують свої права.

- Ми — діти світу. Хто б не були наші батьки, де б ми не жили і в що б ми не вірили, поведіться з нами як з рівними. Ми гідні того, щоб отримувати все найкраще з того, що може дати світ.
- Захищайте нас, щоб ми мали змогу рости гідно і вільно.
- Нехай у нас буде сім'я і земля, яку ми можемо назвати своєю.
- Ми не повинні мерзнути, і в нас має бути дах над головою. Забезпечте нас їжею та місцем для ігор. Якщо захворіємо, то нам необхідний догляд.
- Якщо у нас є проблеми у фізичному чи розумовому розвитку, ви ще більше турбуйтеся про нас і враховуйте наші потреби.
- Дайте нам змогу жити в сім'ї. Якщо сім'я не може піклуватися про нас, то візьміть нас до себе.

- Добре навчайте нас, щоб ми могли бути щасливими і плідно прожити життя. Але дайте нам змогу гратися, щоб ми самі навчилися.
- Хай у важку годину ми будемо першими, кому ви допоможете. Майбутнє світу залежить від нас.
- Захистіть нас від жорстокості й від тих, хто з нами погано поводитьсь.
- Ростіть нас в умовах терпимості, свободи і любові. Коли виростемо, ми також пропагуватимемо мир і розуміння між народами.

21. *Виступ матері.*

Діти. Вони наповнюють смыслом і радістю наше життя. Певно, не знайдеться людини, що не усміхнеться у відповідь на сяючі щастям очі малюка і залишиться байдужою до дитячого горя. Хіба не всі зусилля дорослих мають бути спрямовані на те, щоб не було дитячих сліз, щоб не чули діти пострілів, не лишались сиротами! Від дорослих так багато залежить у долі дітей, тож бережіть і любіть їх щодня. Пам'ятаймо, що батьки для дітлахів — найближчі друзі. Не шкодуймо для дітей ні часу, ні любові.

22. І хочеться бути дужим,
 І хочеться так любити,
 Щоб навіть каміння байдуже
 Захотіло ожити
 І жити!
 Воскресайте, камінні душі,
 Розчиняйте серце і чоло,
 Щоб не сказали
 Про вас грядущі:
 Їх на землі не було.

(В. Симоненко)

23. Світ який — мереживо казкове!...
 Світ який — ні краю, ні кінця!
 Зорі й трави, мрево світанкове,
 Магія коханого лица.
 Світ який гучний, мільйоноокий,
 Пристрасний, збурунений, німий,
 Ніжний і ласкавий, і жорстокий,
 Дай мені свій простір і неспокій,
 Сонцем душу жадібну налий!
 Дай мені у думку динаміту,
 Дай мені любові, дай добра,
 Гуркочи у долю мою, світе,
 Хвилями прадавнього Дніпра.

Не шкодуй добра мені, людині,
Щастя не жалій моїм літам —
Все одно ті скарби по краплині
Я тобі закохано віддам.

(В. Симоненко)

24. На все в житті буває перший раз,
Приходять хвилі радості, моменти.
Хитрує, грає з нами час —
Нам залишає горе-рудименти.
Буває гірко, важко, через край
Наповнюється чаша почуттями.
Ти головне, надії не втрачай —
На краще ми міняємось із днями.
Нас доля випробовує роками,
Буває, сльози меркнуть від промінь
У вернісажах щастя і нещастя.
Все ж краще день перетерпів,
Ніж пити гіркоту у масці.
На все в житті буває перший раз.
Приходить час розчарування,
І після горя — щастя час...

(М. Рудакевич)

25. Є тисячі доріг, мільйон вузьких стежинок,
Є тисячі ланів, але один лиш мій!
І що мені робить, коли малий зажинок
Судилося почать на ниві нерясній.

(В. Симоненко)

26. **Моя нагорода**

Моя найвища нагорода
І мій найвищий п'єдестал,
Коли чиясь душевна врода
Стає началом всіх начал.
Коли від слова руки квітнуть,
Від думки в'яжеться зерно,
Чи то у вересні, чи в квітні
Твоє добро — чиясь добро.
Коли не гнеться безхребетно
Людська натруджена спина,

Коли так трепетно, бентежно
Моя душа у душу порина.
(М. Лазар)

27. Яке це щастя — зрозуміть людину,
Ввійти в незнаній душі чертоги,
Пізнати таїни розуму чужого,
Відкрити несподівані глибини.
28. Найогидніші очі — порожні,
Найгрізніше мовчить гроза,
Найнікчемніші дурні — вельможні,
Найпідліша — брехлива сльоза.
Найпрекрасніша — мати щаслива,
Найсолодші — кохані уста.
Найчистіша душа — незрадлива,
Найскладніша людина — проста.
Але правди в брехні не розмішуй,
Не ганьби все підряд без пуття.
Бо на світі той наймудріший,
Хто найдужче любить життя.
(В. Симоненко)
29. Я лиш одне прожить життя хотіла б,
Не сотні літ, не тисячі, не Вічність.
І завжди знати, що я комусь потрібна,
Що є для мене місце у суспільстві.
Мені не треба більше, ніж судилося,
І сум, і радість — вип’ю все сповна.
Я б після смерті знову народилася,
Прийшла неждано, стрімко, як весна,
Не жовтим листям, що тремтить в безсиллі,
Не зіркою заплаканих ночей,
Я б стала правдою — мов світлий промінь,
І світло б те несла поміж людей.
(В. Науменко)
30. Я не скажу про свій солодкий біль,
Я не скажу, бо не люблю скимліти,
Я буду усміхатися дощем,
Я буду жити. Жити. Жити. Жити.
(М. Рудакевич)